

Bizonyságtétel a Lélek erejével

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: János 15:26-27;

Apostolok cselekedetei 2:41-42; 8:4; 17:33-34; 18:8; Zsidók 4:12

„Miótan könyörögtek, megrendült az a hely, ahol összejöttetek, és beteltek mindnyájan Szentlélekkel, és az Isten igéjét bátran hirdették” (ApCsel 4:31, ÚRK).

Amikor Jézus meghagyta a korai hívőknek: *„Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot”* (Mk 16:15), ez bizonyára lehetetlen küldetésnek tűnt. Hogyan is tudnának ilyen hatalmas feladatot elvégezni? Hiszen csak kevesen voltak, korlátozott forrásokkal. Átlagos hívők voltak, többségükben tanulatlanok. Isten azonban rendkívüli, és Ő adott nekik erőt a különleges megbízatáshoz.

Jézus kijelentette: *„Hanem vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a földnek mind végső határáig”* (ApCsel 1:8). A Szentlélek erejével képessé váltak arra, hogy életeket, sőt a világot megváltoztató erővel hirdessék a kereszt üzenetét. A Szentlélek tette eredményessé a bizonyságtételüket. Néhány rövid évtized leforgása alatt az egész világra hatott az evangélium. Az *apostolok cselekedeteiben* az áll, hogy az első hívők *„az egész világot felforgatták”* (ApCsel 17:6, RÚF). Pál apostol hozzáteszi, hogy az evangélium *„hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt”* (Kol 1:23). Az e heti tanulmányban arra összpontosítjuk a figyelmet, hogy milyen szerepe van a Szentléleknek a Krisztusról szóló bizonyságtételünk megerősítésében.

JÉZUS ÉS A SZENTLÉLEK ÍGÉRETE

A tanítványok aggódtak amiatt, hogy a Mester elhagyja őket és visszatér a mennybe, ekkor ígérte meg nekik Jézus a Szentlelket. *„Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt tihozzátok”* (Jn 16:7). Görögül a „Vigasztaló” *paraklétosz*. Arra utal, aki segíteni jön. A Szentlélek egyik feladata, hogy minden hívőt elkísérjen és erőt adjon nekik a bizonyágtéveshez. Nem vagyunk egyedül, ha Jézusról beszélünk. Mellettünk áll a Szentlélek, hogy az őszinte keresőkhoz vezessen. Ő készíti fel a szívüket, mielőtt mi még találkoznánk velük. Ő vezet bennünket, a szavainkat, és Ő győzi meg a keresőket, ad erőt nekik, hogy válaszolni tudjanak a készítésére.

Mit tudhatunk meg Jn 15:26-27 és 16:8 verseiből a Szentlélek szerepéről a bizonyágtévesben?

A Szentlélek tesz bizonyágot Jézusról. A fő célja, hogy a lehető legtöbb embert Jézushoz vezesse, az Ő dicsőítése a küldetése. Ebben a szerepében a hívőket meggyőzi arról, hogy a bizonyágtéves a feladatuk. Megnyitja a szemünket, hogy meglássuk a lehetőséget a környezetünkben lévő emberekben, és a színfalak mögött fogékonyságot teremt bennük az evangélium üzenetének befogadására.

János evangéliuma világosan fogalmaz: „meggyőzi a világot a bűnről” (Jn 16:8, SZIT). Más szóval az ember szívére hat, hogy egyre mélyebben érezze, mennyire eltávolodott Istentől és szüksége van a megtérésre. Az *„igazságról”* is meggyőzi a világot. Nemcsak a bűnt mutatja be, hanem vezet bennünket az igazságban is. Megmutatja nekünk Jézus igazságának csodálatos voltát, szemben a mi bűnösségünkkel. A Szentléleknek nem csupán az a szerepe, hogy rámutasson, mennyire rosszak vagyunk, hanem hogy megvilágítsa: Jézus mennyire jó, kedves, könyörületes és szeretetteljes. Bennünket is az Ő képére akar formálni.

A bizonyágtéves egyszerűen az, hogy a Szentlélekkel együttműködve dicsőítjük Jézust. A Lélek erejével és vezetésével tanúsítjuk Krisztus csodálatos voltát, aki megváltoztatta az életünket.

A lélekmentés munkája közben miért kell mindig tisztában lennünk azzal, hogy mi senkit nem tudunk megtéríteni, mert erre csak a Szentlélek képes?

AZ EGYHÁZ ERŐT KAP

Az *apostolok cselekedetei* bibliai könyvet méltán nevezik úgy is, hogy „A Szentlélek cselekedetei”. Izgalmas utazásra hív a bizonyágtétevés, az evangélium hirdetése és a gyülekezetnövekedés területén. Ez a könyv arról szól, hogyan hatnak a világra a Szentlélekkel teljes, Istennek szentelt életű hívők. Maradéktalanul a Szentlélekre hagyatkozva jutottak csodálatos eredményre. Arra példa mindez, amit a Lélek elvégezhet azok által, akik teljesen átadják magukat neki.

Olvassuk el ApCsel 2:41-42, 4:4, 31, 5:14, 42, 6:7 és 16:5 verseit! Mi hatott ránk legjobban ezekből az igékből? Mit akart bemutatni a gyors növekedésről írva Lukács, *Az apostolok cselekedeteinek az írója*?

Lukácsnak az volt a szándéka, hogy bemutassa olvasóinak a Szentlélek szolgálatát a korai egyházban. Figyeljük meg azt is, hogy nem habozott számokkal is érzékeltetni a Szentlélek munkájának nagyságát az 1. században, vagyis a keresztségek számát. ApCsel 2:41 versében kiemelte, hogy egy helyen, egyetlen nap alatt háromezren kereszteltek meg. ApCsel 4:4 versében ötezer ember keresztségét említette. ApCsel 5:14 verse szerint tömegek tértek meg az Úrhoz és kereszteltek meg.

Egyes emberek esetével kapcsolatban is feljegyezi, hogyan hatott a Szentlélek a szívükre, akár Lidiáról, akár a filippibeli börtönőréről, a megszállott szolgálólányról vagy a szerezsen kincstárnokról volt is szó. Ebben az a lényeg, hogy a nagy számok egyes emberekből tevődnek össze, mindannyian Isten gyermekei, akikért Jézus meghalt. Igen, örülünk a nagy számoknak, de végeredményben a bizonyágtétevés többnyire egyes emberek előtt történik.

Az újszövetségi egyház gyors növekedése miatt új gyülekezeteket alapítottak. A korai egyház gyors terjedésének egyik oka az volt, hogy a gyülekezet-alapítás révén folyamatosan megújult a gyülekezet. Igen fontos üzenet ez a számunkra ma!

Az újszövetségi egyház elsősorban a misszióra összpontosított. Hogyan biztosíthatjuk, hogy mindig a misszió legyen a gyülekezetünk tevékenységének központjában?

A SZENTLÉLEK ÉS A BIZONYSÁGTEVÉS

Az *apostolok cselekedetei* egészében nagy erővel volt jelen a Szentlélek. Miközben a hívők különféle úton-módon bizonyosságot tettek az Úrról, a Lélek nekik és általuk szolgált. Erőt adott nekik, hogy az ellenséges környezetben elviseljék a bizonyosságtevésel járó megpróbáltatásokat és nehézségeket. Elvezette őket az őszinte keresőkhöz. Egész városok lakóinak a szívét felkészítette, még mielőtt a hívők hozzájuk értek volna. Olyan lehetőségek ajtajait tárta ki előttük, amelyekre álmukban sem gondolhattak volna, és erőt adott szavaiknak, tetteiknek.

Olvassuk el ApCsel 7:55, 8:29, 11:15, 15:28-29 és 16:6-10 verseit! Hogyan segítette mindegyik esetben a Szentlélek a tanítványok bizonyosságtételét? Vagyis mi mindent tett a Lélek a különböző helyzetekben?

Bámulatos a Szentlélek szolgálatának sokszínűsége az 1. században. A fentebb említett esetek csupán például szolgálnak a tevékenységére. A Lélek erősítette Istvánt, amikor bizonyosságot tett a könyörtelen, megvadult tömeg előtt, akik halálra követték. Csodálatos módon vezette Fülöpöt a befolyásos, etiópai férfihoz, aki az igazságot kereste, és így jutott el az evangélium Afrika belsejébe. Péternek megerősítő jelet adott, amikor a pogányok is megkapták a Szentlélek ajándékát. A Lélek teremtett egységet az egyházban, amikor könnyen megoszlás alakulhatott volna ki köztük a körülmétezés miatt, és szintén Ő segítette az evangélium hirdetését Pál apostol által Európa kontinensen.

A Szentlélek aktivitását látjuk az újszövetségi egyházban, mint ahogyan a mai egyház életében is tevékeny Isten Lelke. Az a vágya, hogy erővel töltsön el, tanítson, vezessen, egységbe vonjon és elküldjön bennünket a világ legfontosabb küldetésének végzésére: hogy Jézushoz és az Ő igazságához vezessük az embereket. Tudnunk kell, hogy Ő ma is aktív és munkálkodik, éppen úgy, mint ahogy az apostolok és a korai egyház idejében tette.

Mit tehetünk naponként, hogy a Szentlélek hatalma előtt nyitottabbá, formálhatóbbá váljunk? Milyen döntéseket kell meghoznunk, hogy munkálkodhasson bennünk és általunk?

A SZENTLÉLEK, AZ IGE ÉS A BIZONYSÁGTEVÉS

Az újszövetségi egyház bizonyosságtevésében Isten Igéje volt a központi üzenet. Pünkösdi prédikációjának nagy részében Péter az Ószövetséget idézte, hogy bizonyítsa: valóban Krisztus a Messiás. Halála előtti szavaiban István áttekintette Izrael ószövetségi történelmét. Péter utalt az Igére, „*amelyet Izrael fiainak küldött*” Isten (ApCsel 10:36), utána beszélt a feltámadás történetéről Kornéliusznak. Pál apostol újból és újból visszautalt a Messiás eljövételére vonatkozó ószövetségi jóvendölésekre, Fülöp pedig elmagyarázta az érdeklődő etióp kincstárnoknak, hogy mi a jelentősége a messiási próféciónak *Ézsaiás próféta könyve* 53. fejezetében. A tanítványok minden esetben Isten Igéjét hirdették, és a Lélek által ihletett Ige volt tekintélyük alapja.

Mit tanítanak ApCsel 4:4, 31, 8:4, 13:48-49, 17:2 és 18:24-25 versei a Szentlélek, Isten Igéje és az újszövetségi egyház bizonyoságtétele közötti kapcsolatról?

A Szentlélek ihlette Isten Igéjét, és Ő cselekszik általa, hogy megváltoztassa emberek életét. Isten Igéjében életadó erő van, ami a Lélek által Krisztus élő Igéje.

Olvassuk el Zsid 4:12 és 1Pt 1:21 verseit! Miért változtathatja meg a Szentírás emberek életét nagy erővel?

„A teremtő energia, amely létrehozta a világokat, Isten szavában van. Ez az Ige erőt ad; életet teremt. Minden parancsa ígéret, amelyet ha az akarat magáévá tesz és a lélek elfogad, akkor a Végtelen életét viszi magával. Átformálja természetünket és lelkünket Isten képmására újjáteremti” (Ellen G. White: *Előtted az élet. Nevelés*. Budapest, 1992, Advent Kiadó, 124. o.).

A Biblia azért alakíthatja át olyan nagy erővel emberek életét, mert olvasása közben a Szentírást ihlető Szentlélek bennünket is ihlet és megváltoztat. Amikor Isten Igéjéről beszélünk valakinek, a Lélek az általa ihletett Igével az ő életén is változtat. Isten megígérte, hogy megáldja Igéjét, nem a mi szavainkat. Az erő Isten Igéjében, nem az emberi spekulációban van.

A SZENTLÉLEK ÁTFORMÁLÓ EREJE

Ha figyelmesen olvassuk *Az apostolok cselekedeteit*, megmutatkozik benne Isten azáltal, ahogyan a Szentlélek csodákat vitt végbe emberek életében. Ez a könyv annak az esettanulmánya, hogyan diadalmaskodik az evangélium társadalmi előítéletek felett, hogyan képes átformálni egy egész élet során az emberekbe vésődött szokásokat és minden embernek bemutatni Krisztus kegyelmét, igazságát. A Szentlélek ott találkozik az emberekkel, ahol éppen vannak, de nem hagyja őket ott, mert a jelenlétében átformálódnak, az életük átalakul.

Olvassuk el ApCsel 16:11-15, 23-24, 17:33-34 és 18:8 verseit! Ez csak néhány példa a Bibliában található megtérési történetekre. Mit tudhatunk meg a különböző beszámolókból Isten hatalmáról, amivel mindenféle rendű és rangú ember életét képes megváltoztatni?

Mennyi különböző ember! Lídia jómódú zsidó üzletasszony volt, a filippi börtönőr pedig római, középosztálybeli hivatalnok. A Szentlélek képes elérni a társadalom teljes körét, át tudja formálni férfiak és nők, gazdagok és szegények, műveltek és tanulatlanok életét.

Szintén figyelemre méltó a listánkban szereplő utolsó két személy. ApCsel 17:34 említi az areopágita Dioniziosz megtérését. Athénban az areopagiták a bírák törvénykező tanácsának a tagjaiként ők ítélkeztek peres ügyekben. A görög társadalom kiemelkedő, nagy tisztelettel övezett tagjai voltak.

A Szentlélek ereje által Pál apostol a szolgálata során elérte a társadalmi ranglétra csúcsán lévőköt is. Kriszpusz a zsidó zsinagóga előljárója volt. Vallási vezetőként teljesen áthatotta a zsidó, ószövetségi gondolkodásmód, a Szentlélek viszont a szívébe hatolt és megváltoztatta az életét. Ezek az esettörténetek bemutatják, hogy amikor bizonyóságot teszünk Krisztusról és Igéjéről beszélünk, a Szentlélek jelentős dolgokat visz végbe különböző emberek életében, bármilyen is a családi hátterük, a kultúrájuk, a nevelésük és a hitrendszerük. Mi nem bocsátkozhatunk feltételezésekbe arról, hogy kit lehet és kit nem lehet elérni. A mi feladatunk, hogy bizonyóságot tegyünk mindenkinek, akivel kapcsolatba kerülünk, a többit az Úr fogja elvégezni.

Krisztus halála egyetemes volt, minden emberért történt. Ezek szerint miért nem szabad senkit sem reménytelen esetnek ítélni az üdvösség kérdésében?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, „A Lélek adománya” c. fejezet, 31-37. o.; *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, „*Ne nyugtalanokdjék a ti szívetek!*” c. fejezetből 572-579. o.

A Szentlélek az Atyával és a Fiúval együttműködik a megváltás folyamatában. Mi pedig minden missziós tevékenységünkkel hozzá kapcsolódunk, emberek megmentése érdekében. Ő hoz meggyőződést a szívekbe, nyitja meg az alkalmak ajtajait. Igéje által megvilágosítja az értelmet és bemutatja az igazságot. Letöri a bennünket szolgátságban tartó előítéletek láncait, felülemel a látásunkat elhomályosító kulturális előítéleteken és megszabadít a rossz szokások béklyóiból.

Jézusról bizonyosságot téve fontos mindig gondolni arra, hogy a Szentlélekkel működünk együtt. Ő már előbb járt ott, ahová mi lépünk, felkészítve a szívet az evangélium üzenetének elfogadására. Velünk van, hat az emberek gondolataira, miközben mi apró, kedves meglepetésekkel fordulunk hozzájuk, elmondjuk a bizonyágtételünket, bibliaórákat tartunk, vagy átadunk egy könyvet, írást az igazságról, vagy részt veszünk az evangélicációban.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mondjunk el a csoportban egy olyan esetet, amikor bizonyágtétel közben erősen éreztük a Szentlélek jelenlétét!
- 2) Előfordult már, hogy féltünk, tartottunk attól, hogy a hitünkről beszéljünk? Hogyan csökkenti a félelmet és ad biztonságérzetet, ha tudjuk, hogy a Szentlélek végzi ezt a szolgálatot?
- 3) Az e heti tanulmányban azzal foglalkoztunk, hogyan „tevékenykedik” a Szentlélek, miközben mi bizonyosságot teszünk. Beszéljünk arról, hogy milyen különféle úton-módon működik együtt velünk ilyenkor! Hogyan készít fel bennünket erre a munkára?
- 4) Említettük a tanulmány során, hogy a bizonyágtétevésben központi a Biblia szerepe. Miért kiemelkedő a helye a hitünkben és a bizonyágtétevésünkben? Mit tehetünk, nehogy azoknak a csapdájába essünk, akik ugyan állítják, hogy hisznek a Bibliában, burkoltan, alig észrevehetően azonban aláássák tekintélyét és erejét?

BODROG MIKLÓS: EMBERI ÉNEK

A lelkek alján bujdosik a fény.
Zengő titok: hús húrokon motoz;
olykor fehéren felbukkan, de végül
az illatoktól bódultan leszédül,
míg éjre éjt és napot napra hoz
a durva-szirtű, mákony-izű mély,
míg elnyeli a mohó meredély.
Örök erő, nem bírsz a gyengeséggel?
Téged dicsérünk balgatag mesékkal,
de valónk érdes, rá sós könny csöpög,
s nem tükröződöl vak tükrök között.
Kéz és láb nélkül, holtan heverünk -
rád szomjazunk: Te mondd meg a nevünk!
Belőled él a csüggeteg halandó.
Hideg hullának - mondd - mit ér a mankó?
Az életet: Magadat add nekünk!
Tapintanáink, ízlelnénk és szagolnánk,
hallanáink, látnánk, dics-takarta Lény!
A bársony ég sejtelmesen hajol ráink,
s a lelkek alján bujdosik a fény.